

Inspraak aan het begin van de gemeenteraadsvergadering in Dalfsen.

Beste mensen, in het bijzonder de leden van de raad.

In 1974 kwam ik in Dalfsen te wonen. Sindsdien is hier veel veranderd. Burgemeesters en gemeente bestuurders werden toen nog gedomineerd door mannen en de burgemeester van Dalfsen was van adel, die toen bij benoemingen nog een streepje voor hadden. De oppervlakte van het dorp was toen hooguit een derde van nu. Ik raakte op mijn fietstochten en wandelingen verknocht aan deze omgeving en werd lid van de vereniging Natuur en Milieu en werd al vrij snel bestuurslid en een paar jaar later voorzitter.

Wat toen speelde waren Vechtdijkverhogingen. Wij en velen met ons waren fel gekant tegen te extreme verhogingen. De normen die Rijkswaterstaat hanteerde waren 1 op 3000 jaar overstromingen. Uiteindelijk werd die norm in overleg verlaagd tot 1 op 1850. Het Oversticht was toen vertegenwoordigd in de Dijkverbetringscommissie en had een positieve invloed op dat besluit wat nu niet het geval is; daar kom ik zo op terug.

Samen met Dirk Brugman heb ik toen het boekje Aanvechtbaar geschreven om nog eens te benadrukken welke kostbaarheden de uiterwaarden van de Vecht herbergen en hoe je daar mee omgaat.

Later werd ik gevraagd om zitting te nemen in de ruilverkavelingscommissie als vertegenwoordiger van natuur en milieu. Ik zat toen zowel in de voorbereidingscommissie als in de uitvoeringscommissie.

Jan Eggens toen één van de wethouders werd voorzitter van de uitvoeringscommissie. Later toen hij benoemd was als burgemeester van Gramsbergen werd Leo Elfers zijn opvolger, toen burgemeester van uw gemeente.

Ondanks het feit dat ik nu in Zwolle woon en de ruilverkaveling achter ons licht, voel ik mij nog steeds betrokken bij dit gebied. Regelmatig fiets ik door deze omgeving en ben betrokken bij het beheer van waterwingebied Vechterweerd. Zie ik iets dat niet overeenkomt dat niet met onze afspraak dan benader ik de beheerder. In dat opzicht heb ik goede contacten met de plantsoendienst van uw gemeente.

Ik ga nu puntsgewijs in op de reactie van mijn zienswijze.

1. Bij gesprekken met gemeenteraadsleden heb ik een aantal keren gehoord; 'Wij zijn wel is waar tegen de verwezenlijking van het zonnepark, maar er zijn indertijd afspraken gemaakt waar wij niet meer om heen kunnen. Daar stel ik tegenover dat er in het landinrichtingsbesluit eveneens besluiten genomen zijn (zie de bijlage die ik gestuurd heb), tellen die dan ineens niet meer?

Bovendien tellen de inzichten van het Oversticht niet meer daar die zijn gebaseerd op een verouderde situatie. Inmiddels is het bosje naast de boerderij van Poppe dusdanig gekort en uitgedund dat je rustig kunt spreken van een vernieling in plaats van beheer. Je kunt er nu dwars door heen kijken en praktisch alle zangvogels zijn voorgoed vertrokken.

2. Ook met de reactie op punt 2 ben ik het oneens. Ondanks beloftes van beplantingen, die overigens bij andere projecten niet altijd worden nagekomen door deze plannenmaker, zal het zonnepark niet aan het oog onttrokken kunnen worden.

3. De reactie op punt 3 is wel erg zwak. Het argument dat dit stuk land maar tijdelijk aan de landbouw onttrokken zal worden komt ik ook in andere reacties herhaaldelijk tegen. Alles op aarde is tijdelijk. Hier blijkt dat 25 jaar te zijn, dat is meer dan één generatie. Een deel van ons ligt dan al lang onder de zoden. Niemand weet wat er dan speelt. Juist in dit gebied zal er veel landbouwgebied verdwijnen. Het naastliggende bedrijf van Ronald Diepman is opgekocht door de gemeente Zwolle voor woningbouw en de kans is groot dat dwars door dit gebied een snelweg komt voor aansluiting van de N35 op de A28.

4. Ben opnieuw niet onder indruk van uw argumenten. Daarbij moet u bedenken dat de das een cultuurvolger is, in het bijzonder van boerenland al had ik liever gehad dat dassen de polderbaan van vliegveld Leliestad hadden ondergraven.

5. In punt 5 verdedigt u zich door te zeggen dat niet alle daken geschikt zijn om zonnepanelen te dragen. De meeste zijn dat wel; ze moeten immers ook berekend zijn op een flink pak sneeuw en slechts 10% van de bedrijfsgebouwen in Nederland zijn met zonnecellen bedekt.

Tenslotte; Het gemeentebestuur is er in de eerste plaats voor het welzijn van haar inwoners. De komst van dit zonnepark is dat zeker niet. De opgewekte stroom wordt via een kostbare kabel onder de Vecht door afgevoerd naar de gemeente Zwolle en brengt een stuk sociale onrust te weeg in het betreffende gebied.

Gemeentebestuur kom terug op dit heilloze besluit en tegen de uitvoerder TP Solar zeg ik stop er mee en zoek een betere plek.

Wim van Bruggen.